

Publicerad 2006-04-04 00:39 av Spirit

Du var solen

Du var solen som kom
men vände om
Jag var vintern som sakta
tynade bort
Jag kunde inte ge dig
den värme du sökte

Så började förändringen
Jag blev våren som spirade
och du blev blåsten och
allt regn som bara vräkte ner
så du höll på att dränka mig

Så blev jag värmen och sommaren
Och du blev solen som kom tillbaka
Tillsammans med glädje och en brinnande
lust färgade vi hösten
utan ångestens hjälp

Vi klarade oss trots att vi
ramlade ner från
kala känslor som grenade ut sig
i en grå tanke dimma

Sen kom vintern och försökte
frysa våra själar till is
Men det lyckades inte
för du var solen
hela den långa tiden
var du solen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Spirit med Poeter.se id #6195 innehar upphovsrätten